

[Søren P. Larsen.]

halve Time. Om de Konservative dog ikke kunde gaa med?

Og videre:

„Der blev forsøgt alle Overtalelsesmidler, og de blev konsekvent mødt med Afslag“.

Og saa føjes der til:

„Det er Sandheden“.

Det ser altsaa ud, som om de konservative Redaktører har en noget anden Indstilling til de Begivenheder, der har fundet Sted her i den senere Tid, end den, som Formanden for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, her har givet Udtryk for.

Og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu med stor Styrke vil gøre gældende, at da han førte Forhandlingerne og afsluttede det første Kriseforlig i 1931, saa gik det hurtigt, der var Gang i Støvlerne, det varede ikke længe, fra Forliget var sluttet, før Offentligheden blev gjort bekendt med det, og kort efter kom det frem i Lovforslags Form, og han bebrejder os, at nu varer det lidt, før Lovforslagene fremsættes, saa vil jeg overfor det ærede Medlem gøre den saglige Betragtning gældende: Mon der ikke kunde være nogen Grund til, at de Lovforslag, der nu skal fremsættes, bliver mere velovervejede end de Forslag, som det ærede Medlem var med til at udarbejde i 1931? Det ærede Medlem betegner jo mig som hørende til ikke den øverste Rangklasse, og det forstaar jeg saa godt, naar der ærede Medlem selv sidder øverst paa Kransekagen indenfor sit Parti, men han har dog alligevel fundet mig værdig til at rette et Par Behrejdelse imod, og derfor vil jeg, naar det ærede Medlem vil gøre gældende, at det er om at gøre, at vi faar det frem i en Fart, spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om han ikke erindrer, hvordan det Talmateriale var, som man arbejdede med under den første Kriselov. Var det ikke saadan, at de Beregninger, man først havde stillet op, ikke slog til, og at der blev Brug for betydelig mere, end der blev givet Udtryk for gennem de først fremsatte Lovforslag? Jeg har ikke Tallene lige i Hovedet, men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo har saa meget i sit Hoved, har sikkert ogsaa disse Tal og vil sikkert kunne erindre noget om 30 Mill. Kr., der voksede ganske kolossal, efterhaanden som Kriseloven kom til Udførelse. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at vi fra vor Side denne Gang, naar vi skal samarbejde med Regeringspartierne, siger: Det er godt nok med Fart, men det

er ikke Farten alene, der er afgørende. Nej, det afgørende er ogsaa, om de Lovforslag, der skal udarbejdes, bliver udarbejdet saaledes, at de kan holde.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil gøre overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der henviste til, at man den Gang saa hurtigt kunde slutte Forlig og saa hurtigt kunde fremsætte Lovforslag. Ja, jeg tror nu ikke, at Farten fra Forliget i 1931 opfordrer til Gentagelse i 1933, og i hvert Fald, fra vor Side ser vi gerne, at der bliver Tid til at faa Forslagene vel overvejet før de bliver ført frem.

Christmas Møller: Til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu har fremsat, skal jeg sige følgende: Den Bladartikel, han citerede, en Artikel fra „Aalborg-Posten“, har fuldkommen rigtigt sagt, at adskillige ærede Medlemmer af Partiet Venstre i Løbet af Søndagen og Mandagen henvendte sig til mit Parti og spurgte, om vi kunde være med i disse Forhandlinger, nemlig paa det Grundlag, at man gik under 20 Kr. for et Pund Sterling. Dertil svarede vi hver eneste Gang: Nej. Og derfor er den Artikel fuldkommen rigtig. Men det, jeg har sagt til det ærede Medlem, og som det ærede Medlem naturligvis ikke har ovovet at bestride, er, at mit Parti var uvidende om, at man forhandlede om Lockout-Loven og Socialreformen, som man gjorde det. Derfor er der overhovedet ikke nogen som helst Uoverensstemmelse mellem denne Artikel i det konservative Blad i Aalborg, som siger, at man henvendte sig til os, om vi vilde gaa ind paa et Grundlag om Kronenedskæring, som vi ikke vilde gaa ind paa, og dette, at man forhandlede to andre vigtige Spørgsmaal, hvilket vi, som sagt, ikke vidste noget om. Derfor kan ogsaa det Referat, der har har staaet i „Fyns Tidende“ af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale, naturligvis ikke være rigtigt. Derfor har den Betragtning, det ærede Medlem kommer med, citerende et konservativt Blad, intetsteds hjemme og modsiger paa intet Omraade, hvad jeg har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde dernæst, at Lovforslagene fremsættes mere vel overvejede, end de blev det i Oktober 1931. Lovforslagene var i alt Fald saa velovervejede, at Venstre i det hele og store kunde stemme for dem i Juni 1932, værre var de ikke. Det, jeg har kritiseret, er ikke, at man ikke i alle Enkeltheder har Forslagene parat. Det, jeg har talt om, er den Urimelighed, der er i, at man ikke giver Rigsdagen og Offentligheden Besked om